

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120324018
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6120324018.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu Východoslovenská energetika a.s., IČO: 44483767, so sídlom v Košiciach, Mlynská č. 31, zastúpeného právnym zástupcom GOREJ Legal, s.r.o., IČO: 47231939, so sídlom v Košiciach, Krmanova č. 14, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Roman Gorej, advokát a konateľ, proti žalovanej A. B., C. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v D., E. XX, o zaplatenie 4.280,42 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 6Csp/76/2020-203 zo dňa 15.12.2022, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 2.963,12 € s príslušenstvom v splátkach (prvý výrok) **p o t v r d z u j e**.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok) **m e n í t a k**, že žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 1.099,38 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 468,69 € od 06.12.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Žalovaná je **p o v i n n á** nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 89,82 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov konania žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.963,12 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.442,58 € od 26.04.2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 88,13 € od 22.05.2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 35,39 € od 22.06.2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 37,31 € od 25.07.2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 38,10 € od 24.08.2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 36,12 € od 25.09.2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 71,- € od 29.11.2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 294,96 € od 28.12.2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 481,08 € od 25.01.2019 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 69,14 € od 30.01.2019 do zaplatenia, všetko v mesačných 100,- € splátkach, ktoré sumy sú splatné vždy do 20. dňa v mesiaci počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok (prvý výrok), v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol (druhý výrok) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v pomere 38,46 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (tretí výrok).

1.2 Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu zisteného zhodnými skutkovými tvrdeniami a vykonaným dokazovaním a právneho posúdenia veci, pričom vychádzal zo zistenia, že pôvodný dodávateľ (E. F., F.) a žalovaná uzavreli zmluvu o združenej dodávke elektriny odberateľovi v domácnosti zo dňa 15.12.2016, na základe ktorej došlo k dodaniu elektrickej energie do odberného miesta žalovanej, ktorej cenu následne fakturoval žalovanej jednotlivými faktúrami, ktoré žalovaná uhradila len čiastočne; zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 12.10.2017 došlo k prevodu práv a povinností k časti podniku pôvodného dodávateľa na žalobcu; súd prvej inštancie dospel k záveru, že „žaloba žalobcu je dôvodná v časti o zaplatenie sumy 2.963,12 €; žalovaná vo svojom odvolaní proti rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 11.05.2021 vzniesla námietku premlčania, preto sa súd zaoberal aj touto námietkou a dospel k tomu záveru, že nedoplatok v sume 1.206,99 € vyfakturovaný žalovanej na základe faktúry č. 0000001000302570 s dátumom splatnosti 25.08.2017 už žalobca nemohol uplatniť v tomto konaní z dôvodu premlčania, pretože faktúra bola splatná dňa 25.08.2017 a žalobca podal žalobu na súde dňa 17.09.2020, teda po uplynutí zákonom stanovenej všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka; ako to vyplýva zo žaloby aj z ďalších písomných vyjadrení žalobcu, bola predmetom žaloby z tejto faktúry len suma 686,61 €, preto si z dôvodu premlčania žalobca už súdnou žalobou nemohol uplatniť a túto sumu súd odpočítal z celkom žalovanej sumy 4.280,42 € a ďalej súd odpočítal aj žalovanou uhradené čiastočné splátky celkom v sume 630,69 €, preto má žalobca nárok na zaplatenie sumy 2.963,12 €, na zaplatenie ktorej súd žalovanú zaviazal a vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol; o povinnosti žalovanej zaplatiť úroky z omeškania rozhodol súd podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., pričom splatnosť úrokov sa odvíja od termínu splatnosti jednotlivých faktúr za spotrebu elektrickej energie; vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu žalovanej, ktorá je starobnou dôchodkyňou s dôchodkom v sume 435,10 € mesačne, súd povolil žalovanej splácať priznanú sumu v mesačných 100,- € splátkach“; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel len čiastočne.

1.3 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenie § 18 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike v znení neskorších predpisov v spojení s 101, § 517 ods. 2, § 559 ods. 1, § 566 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z.; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a pomerne úspešnejšiemu žalobcovi priznal pomernú náhradu trov konania (38,46 %).

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 14.12.2022 (č.l. 212-213 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadol v rozsahu výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (druhý výrok) a v rozsahu výroku o trovách konania (tretí výrok); vyjadril názor, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v podrobnostiach argumentoval, že:

(1) súd zamietol žalobu v rozsahu 1.317,30 € s tým, že žalobu považoval za nedôvodnú; túto sumu možno rozdeliť na sumu (a) 1.686,61 €, ktorú súd žalobcovi nepriznal s odôvodnením, že táto suma je premlčaná, pretože vyplýva z faktúry splatnej dňa 25.08.2017 a žaloba bola podaná dňa 17.09.2020 a (b) 630,69 €, ktorá činí celkovú výšku úhrad žalovanej za rok 2018; súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nezdôvodnil, z akého dôvodu všetky tieto úhrady odpočítal od žalovanej sumy;

(2) súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku uviedol, že predmetom žaloby z faktúry č. 0000001000302570 bola suma 686,61 €; celý zostatok tejto faktúry súd žalobcovi nepriznal s odôvodnením, že faktúra bola splatná dňa 25.08.2017 a žaloba bola podaná dňa 17.09.2020; podľa názoru súdu si už tak žalobca nemohol uplatniť sumu 686,61 € z dôvodu premlčania; uvedené však nie je pravdou, nakoľko dňa 17.09.2020 bol spis postúpený z upomínacieho konania (Okresný súd Banská Bystrica, sp. zn. 22Up/1230/2020) na príslušný súd (Okresný súd Rimavská Sobota, sp. zn. 6Csp/76/2020) po podanom odpore; žaloba bola podaná dňa 23.06.2020; z vyššie uvedeného vyplýva, že záver súdu o tom, že suma 686,61 € bola v čase podania žaloby premlčaná, je nesprávny;

(3) súd prvej inštancie od žalobcom uplatnenej istiny odpočítal sumu 630,69 €, ktorú žalovaná uhradila v roku 2018 a v tomto rozsahu žalobu zamietol; súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nezdôvodnil tento svoj postup; postup súdu je v tejto časti nepreskúmateľný; súd prvej inštancie žiadnym spôsobom

nezdôvodnil, z akého dôvodu všetky tieto úhrady odpočítal od žalovanej sumy, a to napriek tomu, že tieto úhrady žalobca už zohľadnil v žalobe v rozsahu 559,69 € (v sume 491,66 € vo vzťahu k žalovanej faktúre č. 0000001000302570 a v sume 68,03 € vo vzťahu k žalovanej faktúre č. 7294313238; vo zvyšnej časti, t.j. v sume 71,- € boli úhrady započítané na pohľadávky, ktoré nie sú predmetom vymáhania v tomto konaní); keďže žalobca zohľadnil všetky úhrady žalovanej za rok 2018 v celkovej sume 630,69 €, boli tieto zo strany súdu odpočítané duplicitne;

(4) súd prvej inštancie po vrátení veci nepostupoval v zmysle bodu 7.2 odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu (17CoCsp/33/2021), na základe ktorého mu bola vec vrátená na opätovné prejednanie a rozhodnutie; odvolací súd uložil súdu prvej inštancie skúmať danosť prejavu vôle žalovanej na plnení konkrétneho splatného dlhu podľa jednotlivých faktúr konkludentným spôsobom a tiež odstrániť rozpor v podaní žalobcu zo dňa 13.10.2021 týkajúci sa úhrad prijatých od žalovanej; predmetný rozpor odstránil v odpovedi zo dňa 10.06.2022 na výzvu súdu; vo vyjadrení uviedol, že pokiaľ si súd prvej inštancie osvojí záver odvolacieho súdu, a to že „časť čiastkových plnení žalovanej bolo v totožnej výške ako fakturovanej sume a aj časovo spadali do lehoty splatnosti jednotlivých faktúr určenej veriteľom, z čoho vyplýva, že žalovaná konkludentne určila dlh, na ktorý plní“, takýmto spôsobom možno započítať len úhrady žalovanej v celkovej sume 285,95 €, t.j. zo dňa 18.06.2018 v sume 35,39 € (žalobcom započítané na FA č. 0000001000302570), zo dňa 20.07.2018 v sume 37,31 € (žalobcom započítané na FA č. 0000001000302570), zo dňa 27.08.2018 v sume 38,10 € (žalobcom započítané na FA č. 0000001000302570), zo dňa 21.09.2018 v sume 36,12 € (žalobcom započítané na FA č. 0000001000302570) a zo dňa 18.12.2018 v sume 139,03 €, pričom z tejto sumy bola suma 68,03 € správne započítaná na žalovanú faktúru č. 72943132238 a zvyšok v sume 71,- € bol započítaný na poplatky a faktúru, ktoré nie sú predmetom vymáhania na základe tejto žaloby; ostatné čiastočné úhrady žalovanej za rok 2018 (celkovo bola v roku 2018 uhradená suma 630,69 €) v sume 344,74 € sumou ani časovo nespádali k žiadnej z fakturovaných súm, a teda žalobca priradil tieto úhrady na najskôr splatnú istinu (t.j. na faktúru č. 0000001000302570), a teda postupoval plne v súlade s právnym názorom vyjadreným odvolacím súdom, a to „ak niet dohody a ani dlžník výslovne alebo konkludentne neuviedol, ktorý dlh chce splniť, dlhy sa považujú za splatené podľa poradia ich splatnosti“; vo vyjadrení na záver uviedol, že podľa vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu nesprávne započítal len nasledovné čiastočné úhrady, t.j. zo dňa 18.06.2018 v sume 35,39 €, zo dňa 20.07.2018 v sume 37,31 €, zo dňa 27.08.2018 v sume 38,10 €, zo dňa 21.09.2018 v sume 36,12 € a zo dňa 18.12.2018 v sume 71,- € (v daný deň prišla od žalovanej úhrada v sume 139,03 €, avšak sumu 68,03 € žalobca správne započítal na žalovanú faktúru č. 72943132238 v sume 139,03 € splatnú dňa 28.11.2018), spolu teda ide o úhrady v celkovej sume 217,92 €;

(5) na základe uvedeného žalovaná je (zohľadniac právny názor odvolacieho súdu ohľadom započítania a tiež nemožnosť zmeny žaloby v spotrebiteľských sporoch) povinná uhradiť istinu v sume 4.062,50 € s príslušnými úrokmi z omeškania, pričom istina pozostáva zo súm: 686,61 € (v žalobe uplatnený zostatok FA č. 0000001000302570), 2.442,58 € (FA č. 0000001000084632), 88,13 € (FA č. 0000001000119151), 294,96 € (FA č. 7292209581), 481,08 € (FA č. 7290005630) a 69,14 € (FA č. 7294042062);

(6) preto účelom odvolania je (a) zmena druhého výroku rozsudku tak, že žalovanej bude uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi aj istinu (neprižnanú súdom prvej inštancie) v časti 1.099,38 € (časť 217,92 € žalobca s ohľadom na názor odvolacieho súdu nepožaduje) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 468,69 € od 06.12.2018 do zaplatenia; pre vysvetlenie nepomer medzi požadovanou istinou (1.099,38 €) a sumou istiny vyjadrenou pri úroku z omeškania (468,69 €) je daný tým, že v ostatnom rozsahu už úroky z omeškania boli žalobcovi priznané prvým výrokom rozsudku a (b) zmena tretieho výroku rozsudku tak, že žalobcovi bude priznaný nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 89,82 %, a to vzhľadom na úspech žalobcu v rozsahu 94,92 % a úspech žalovanej v rozsahu 5,09 %;

(7) na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil.

2.2 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala aj žalovaná včas odvolanie zo dňa 19.12.2022 (č.l. 216 spisu); podľa obsahu napadla rozsudok v rozsahu výroku o vyhovení žalobe (prvý výrok); v odvolaní uviedla, že:

(1) podľa súdu prvej inštancie neexistuje dohoda a ani výslovne neuviedla, ktorý dlh má byť platený; uvedené popiera, nakoľko žalobca bol viackrát upovedomený na tento postup, či už mailom alebo písomne, že platí aktuálnu pohľadávku, aby nedošlo k jej omeškaniu a neboli jej zaslané upomienky; z platobnej aktivity mohlo byť tiež zrejme, že mala v úmysle platiť aktuálny dlh;

- (2) keďže sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, tak nemala možnosť zmluvu odmietnuť alebo prijať, ale zmluvu so žalobcom vôbec nepodpisovala, keďže bola len spoločnosťou E. informovaná o zmene dodávateľa, ktorého si tak nemohla sama vybrať a nemohla poznať jeho podmienky;
- (3) s napadnutým rozsudkom nesúhlasí, pretože neboli vzaté do úvahy ani vyjadrenia odvolacieho súdu.

2.3 Žalobca vo vyjadrení zo dňa 20.01.2023 (č.l. 226 spisu) k odvolaniu žalovanej prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že:

- (1) pokiaľ sa žalovaná opätovne vyjadruje k započítavaniu úhrad na jej dlh, v tomto rozsahu odkazujeme na podané odvolanie proti napadnutému rozsudku, kde sa vyjadruje k započítavaniu úhrad;
- (2) žalovaná v odvolaní uvádza, že nemala možnosť zmluvu buď odmietnuť alebo prijať, ale zmluvu so žalobcom vôbec nepodpisovala, keďže bola informovaná iba spoločnosťou E. o zmene dodávateľa, takže si dodávateľa nemohla sama vybrať; k tomuto uvádza, že k zmene dodávateľa z E. na žalobcu došlo ku dňu 01.12.2017; žalovaná od žalobcu elektrinu odoberala do 04.01.2019 (viď fakturačné obdobie na faktúre ukončeného odberu č. 7294042062); žalovaná mala možnosť zmeniť dodávateľa podľa zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike ako aj podľa vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 24/2013 Z. z.; žalovaná namiesto zmeny dodávateľa, odoberala od žalobcu elektrinu viac ako rok po zmene dodávateľa, pričom v doterajšom konaní nepopierala odoberanie elektriny od žalobcu ani výšku spotreby, teda nebola sporná ani samotná výška faktúr; aj odvolací súd v zrušujúcom uznesení uviedol, že „medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná poskytla žalobcovi (jeho právnenému predchodcovi) čiastočné plnenia na úhradu žalovaných pohľadávok z titulu ceny dodanej elektrickej energie podľa zmluvy zo dňa 15.12.2016; medzi stranami zostalo ťažiskovo sporné, na ktoré konkrétne pohľadávky je potrebné jednotlivé čiastkové úhrady započítať“;
- (3) vzhľadom na vyššie uvedené v celom rozsahu trval na svojom odvolaní.

2.4 Žalovaná v odvolacej replike zo dňa 13.03.2023 (č.l. 231 spisu) uviedla, že s vyjadrením žalobcu nesúhlasí; argumentovala, že:

- (1) nikdy nepopierala odoberanie elektriny od žalobcu a vyúčtované faktúry vždy hradila podľa možnosti načas a v plnej výške; žalobcu si však nevybrala sama, ale po zániku E. nemala inú možnosť, keďže E. jej výber dodávateľa nedal a zánik jej oznámil až keď odovzdal zákazníkov žalobcovi;
- (2) stále trvajú jej výhrady voči účtovaniu platieb; ako odberateľovi jej boli účtované úroky, ktoré vznikli tým, že splátky boli účtované vždy na dlh E. aj napriek písomnému upozorneniu, že s týmto postupom nesúhlasí a mieni uhradiť vždy aktuálnu platbu, čo je zrejmé aj z úhrady, keďže poštová poukážka bola vždy označená variabilným symbolom; okrem úrokov boli účtované aj upomienky, ktoré považuje za neoprávnené;
- (3) zmluvná voľnosť bola v danom prípade značne obmedzená, keďže sa nedali dohodnúť individuálne podmienky a nebolo možné svojvoľne zmeniť dodávateľa;
- (4) pohľadávku žalobcu (z E.) považuje za premlčanú a nemieni hradiť úroky na niečo, čo bolo uhradené včas a v plnej výške.

2.5 Žalobca ani žalovaná sa viac v odvolacom konaní nevyjadrili.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanej spore nevykonali odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 2.963,12 € s príslušenstvom v splátkach (prvý výrok) podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil a súčasne rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok) podľa § 388 C.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

4.2.1 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.2.2 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.2.3 Podľa § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

4.3.1 Odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

4.3.2.1 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovanej ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k čiastočnému vyhovneniu žalobe žalobcu (prvý výrok), v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; pri posudzovaní vecí sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.); odvolací súd sa po preskúmaní vecí z hľadiska odvolania žalovanej stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej spore boli splnené zákonné podmienky na vyhovnenie žalobe žalobcu v časti o zaplatenie sumy 2.963,12 € s príslušenstvom (prvý výrok). Pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní žalovanej bol postačujúci skutkový stav vecí, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.).

4.3.2.2 Medzi stranami nebolo sporné, že pôvodný dodávateľ (E. F., F.) a žalovaná uzavreli zmluvu o združenej dodávke elektriny odberateľovi v domácnosti zo dňa 15.12.2016, na základe ktorej došlo k dodaniu elektrickej energie do odberného miesta žalovanej, ktorej cenu následne fakturoval žalovanej jednotlivými faktúrami, ktoré žalovaná uhradila len čiastočne; zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 12.10.2017 došlo k prevodu práv a povinností k časti podniku pôvodného dodávateľa na žalobcu; medzi stranami nebolo ani sporné, že žalovaná poskytla žalobcovi (jeho právnenému predchodcovi) čiastočné plnenia na úhradu žalovaných pohľadávok z titulu ceny dodanej elektrickej energie podľa zmluvy zo dňa 15.12.2016; medzi stranami zostalo aj v odvolacom konaní ťažiskovo sporné, na ktoré konkrétne pohľadávky je potrebné jednotlivé čiastkové úhrady započítať; odvolací súd dospel k záveru, že časť čiastkových plnení žalovanej bolo v totožnej ako fakturovanej sume a aj časovo spadali do lehoty splatnosti jednotlivých faktúr určenej veriteľom, z čoho vyplýva, že žalovaná konkludentne určila dlh, na ktorý plní, pričom nie je podstatné, že žalovaná v poštových poukážkach uviedla len variabilný symbol (2870013040) a nie aj číslo faktúry, resp. fakturačné obdobie, pretože z obsahu jednotlivých vyúčtovaní a platieb vyplýva, že žalovaná bola pre prípad platby vyzývaná výlučne na uvedenie variabilného symbolu.

4.3.2.3 Žalobca uplatnil žalobou zaplatenie spolu sumy 4.280,42 € s príslušenstvom v podobe úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z jednotlivých dlžných súm po splatnosti jednotlivých faktúr a čiastočných úhrad; žalovaná preukázala čiastočné úhrady spolu v sume 630,69 €, z ktorých však len sumu 285,95 € bolo možné započítať na konkrétne faktúry podľa konkludentného určenia žalovanej, na ktorý dlh sú určené (bod 4.3.2.2 odôvodnenia), t.j. konkrétne platby zo dňa 18.06.2018 v sume 35,39 €, zo dňa 20.07.2018 v sume 37,31 €, zo dňa 27.08.2018 v sume 38,10 €, zo dňa 21.09.2018 v sume 36,12 € (všetky žalobcom pôvodne nesprávne započítané na faktúru č. 0000001000302570) a zo dňa 18.12.2018 v sume 139,03 € (započítaná sumou 68,03 € správne na faktúru č. 72943132238 a sumou 71,- € nesprávne na poplatky a upomienky, ktoré nie sú predmetom konania); sumu 344,74 € nebolo možné započítať na konkrétne faktúry, pretože chýbalo čo i len konkludentné určenie, na ktorý dlh žalovaná plní, preto žalobca správne započítal túto sumu na najstarší dlh žalovanej (t.j. na faktúru č. 0000001000302570); za nesprávne započítané platby žalovanej tak možno považovať spolu sumu 217,92 €, t.j. konkrétne platby zo dňa 18.06.2018 v sume 35,39 €, zo dňa 20.07.2018 v sume 37,31 €, zo dňa 27.08.2018 v sume 38,10 €, zo dňa 21.09.2018 v sume 36,12 € a zo dňa 18.12.2018 v sume 71,- € (tieto mali byť započítané na žalované faktúry č. 1000157095, č. 7293112253, č. 7292205478

a č. 7294037697); žalobca uviedol, že sumu 217,92 € nepožaduje, ohľadne tejto sumy však nevzal žalobu späť, preto zostala predmetom konania; po zohľadnení uvedeného skutočný dlh žalovanej z titulu neuhradenej ceny dodanej elektriny predstavoval sumu 4.062,50 € s príslušenstvom, pričom istina pozostávala zo sumy 686,61 € (uplatnený zostatok faktúry č. 0000001000302570 na sumu 1.206,99 € po zohľadnení čiastočných platieb žalovanej spolu v sume 520,38 €), zo sumy 2.442,58 € (faktúra č. 0000001000084632), zo sumy 88,13 € (faktúra č. 0000001000119151), zo sumy 294,96 € (faktúra č. 7292209581), zo sumy 481,08 € (faktúra č. 7290005630) a zo sumy 69,14 € (faktúra č. 7294042062); preto pokiaľ súd prvej inštancie prisúdil žalobcovi sumu 2.963,12 € s príslušenstvom je jeho rozhodnutie podľa odvolacieho súdu v tomto rozsahu správne. Pokiaľ ide o konkrétnu odvolaciu argumentáciu žalovanej (§ 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.) odvolací súd udáva, že v konaní po zrušení predchádzajúceho rozsudku súdu prvej inštancie bolo zohľadnené konkludentné určenie žalovanej, na ktorý dlh plní; pre rozhodnutie súdu v prejednávanej spore bolo rozhodujúce, že žalovaná v spornom období skutočne odoberala elektrinu od žalobcu na základe pôvodnej zmluvy zo dňa 15.12.2016, skutočnosť, že nevyužila svoje právo na odstúpenie od zmluvy po zmene dodávateľa nie je právne významná, keď na uvedenom závere nič nemení spotrebiteľský charakter prejednávanej spore, pretože uvedené nie je možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, či nekalú obchodnú prax zo strany žalobcu; nakoniec nakoľko od splatnosti jednotlivých faktúr do podania žaloby na súd neuplynula všeobecná trojročná premičacia doba nie je uplatnený nárok žalobcu ani premičaný. Pri viazanosti dôvodmi odvolania preto odvolací súd vyhodnotil napadnutý výrok rozsudku o čiastočnom vyhovení žalobe ako správny. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o čiastočnom vyhovení žalobe (prvý výrok) ako vecne správny potvrdil.

4.4.1 Odvolanie žalobcu je dôvodné.

4.4.2 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil otázku premičania časti uplatneného nároku, preto boli v zmysle § 388 C.s.p. splnené podmienky na zmenu napadnutého výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok). Pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní žalobcu bol postačujúci skutkový stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.). Po vznesení námietky premičania zo strany žalovanej súd prvej inštancie založil svoje právne posúdenie o premičaní uplatneného nároku ohľadne sumy 686,61 € (z faktúry č. 0000001000302570) na predpoklade, že faktúra bola splatná dňa 25.08.2017 a žalobca doručil žalobu súdu až dňa 17.09.2020 po uplynutí všeobecnej trojročnej premičacej doby; z obsahu spisu (§ 186 ods. 1 C.s.p.) však vyplýva, že žalobca doručil žalobu súdu už dňa 23.06.2020 (č.l. 65 spisu), čím v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka došlo k prerušeniu plynutia všeobecnej trojročnej premičacej doby, ktorá do podania žaloby na súd neuplynula; nárok na zaplatenie sumy 686,61 € preto nie je premičaný. Súčasne súd prvej inštancie nesprávne v rámci zamietnutia žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti zohľadnil platby žalovanej v sume 630,69 €, pretože tieto už boli zo strany žalobcu zohľadnené pred podaním žaloby na súd ako čiastkové platby na dlh žalovanej vyplývajúci z faktúr č. 0000001000302570 a č. 72943132238 ako aj na poplatky a upomienky, ktoré nie sú predmetom konania (pozri bod 4.3.2.3 odôvodnenia); súd prvej inštancie preto žalobu žalobcu ohľadne sumy 1.099,38 € (686,61 € plus 630,69 € mínus 217,92 €, ktorú sumu žalobca nepožadoval) nesprávne ako nedôvodnú zamietol. Preto odvolací súd napadnutý výrok rozsudku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok) zmenil a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.099,38 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 468,69 € od 06.12.2018 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol (ohľadne sumy 217,92 € s príslušenstvom). Z dôvodu omeškania žalovanej s plnením peňažného dlhu prisúdil odvolací súd žalobcovi aj úroky z omeškania v zákonnej výške (5 % podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.) a priznal ich žalobcovi zo sumy 468,69 € (686,61 € mínus 217,92 €) od 06.12.2018, teda od nasledujúceho dňa od poslednej čiastočnej úhrady žalovanej vykonanej dňa 05.12.2018, keď v tomto smere bol viazaný žalobou. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok) zmenil.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanej spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobca podané odvolanie odôvodnil tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); žalovaná podané odvolanie z obsahového hľadiska odôvodnila nesprávnymi skutkovými zisteniami z vykonaných dôkazov (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a nesprávnym právnym posúdením veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); skutkové zistenia súdu prvej inštancie vyplývajú z vykonaného dokazovania a podanými odvolaniami žalobcu a žalovanej neboli spochybnené; právne posúdenie veci vyhodnotil odvolací súd ako nesprávne len vo vzťahu k výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (body 4.3.2.1 až 4.4.2 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o čiastočnom vyhovení žalobe (prvý výrok) podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok) podľa § 388 C.s.p. zmenil.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 396 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko rozhodnutím odvolacieho súdu konanie v prejednávanej spore končí a súčasne odvolací súd (aj) zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, bol odvolací súd povinný rozhodnúť o nároku na náhradu trov celého konania (t.j. trovách konania pred súdom prvej inštancie ako aj o trovách odvolacieho konania); nebolo potrebné osobitne rozhodovať o zrušení výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania (tretí výrok), pretože tento výrok je odstránený novým rozhodnutím o trovách konania zo strany odvolacieho súdu podľa § 396 ods. 2 C.s.p.; pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania bolo nevyhnutné zobrať do úvahy výsledok celého konania; podľa výsledku konania bol žalobca v spore pomerne úspešnejší, pretože pri predmete konania o zaplatenie sumy 4.280,42 € jeho úspech predstavuje 94,909 % (prisúdená spolu suma 4.062,50 € po zohľadnení obidvoch výrokov rozsudku) a úspech žalovanej predstavuje 5,091 % (zamietnutá suma 217,92 €); z hľadiska pomeru úspechu strán vzhľadom na predmet konania a jeho výsledok bol tak žalobca v spore pomerne úspešnejší a vznikol mu proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89,82 % (94,909 % mínus 5,091 % po zaokrúhlení); preto odvolací súd uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 89,82 %; z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.